

PRÓZÁK

SZABÓ PALÓCZ ATTILA

LEGKISEBB PRÓZÁM A VILÁGON

Ennyire, de ennyire, ennyire-ennyire, nézd csak milyen picike . . . icurka-picurka . . . akárha semmi volna . . . és már nincsen is . . . apróka, mint a kicsi róka, a rókagyerekek . . . behemót, amennyire csak a hangya lehet . . .

összement . . .

összementben csak egymásra néztünk, intettem és ő visszaintett, aztán már nem is láttam, el is tűnt, akár a . . . mintha csak egy átlagos maszat lett volna . . . belémgyömöszölve, belémgyümkürészve . . .

no, hát ennyire picike!

TISZTA FEJJEL

„tiszta szívvel betörök . . .”, úgy értem, kerékbe törlek . . . az „új időknék új dalaival” együtt . . .

azazhogy: degeszre tömlek . . . degeszre tömöm a fejed a hülyeséggel . . .

tudod má', vannak itt ezek a régi dolgok, amelyektől ma már kár volna megválni, vagyis igazából nem is arról szól most ez a történet, hogy kár vagy nem kár, de talán azt lehetne igazán károsnak nevezni, hogy mindezekről NEM TUDOK megszabadulni, nem tudom úgy levétközni magamról ezeket az ártó, magammal hurcolt örökös örökségeket, akárha a meztelen valómat keresném, mert lemeztelenedve,

ahogy a zuhany alá toppanék, s „repült felém anyám”, akkor is csak ezeket találok – no most hogyan is? – magamon, a bőrömön . . . érted? Szóval ez akkor is megmarad, ha már nincs hova tovább – hovatovább? – vetkőztetni magamat . . .

Így hát, mivel nincs jobb dolgom, én most szépen kerékbe törlek . . .

*

Megkapaszkodni a régi dolgokban . . .

Most épp egy olyat próbálok keresni magamban, amelyikbe érdemes is lehetne belekapaszkodni . . . Igen, mert úgy látom, vannak dolgok, amelyek így utólag beléjük kapaszkodva is értelmet *adnak*, s vannak viszont közöttük olyanok is, amelyek *értelmetlenül* . . . amelyek nem veszíthetik el értelmüket, nemcsak azért, mert nem volna, ki megkeresse, hanem ez egy olyan minőségbeli tulajdonság, amelyekkel, illetve amilyenekkel tulajdonképpen nem is rendelkeztek . . .

tulajdonképpen . . .

tkp . . .

*

Kezdjük talán azzal, hogy kutyám jóllakottan heverészik. Sikerült neki úgy fölmászni a fotelre, hogy törött lábát maga alá húzva tudott elhelyezkedni. Most evett utoljára . . . utoljára a holnapi műtét előtt. Még sose láttam kutyaműtétet . . . Nem mondhatom, hogy túlzottan kíváncsi volnék rá, de ezen át kell esni, és paszta . . .

És a műtét előtti napon délben szabad neki utoljára enni adni. Azután se kaja, se víz.

Ebből az alkalomból egy jókora csonttal dobta meg az asszony, amit ugyan tényleg neki vásárolt a sarki (no jó, legalább két-három saroknyira van tőlünk . . . és tulajdonképpen ott sem a sarkon . . . de hát ha egyszer ezt már így szokás mondani . . .) hentesnél, de nem kifejezetten erre, vagy egy ilyen, valami ehhez hasonló alkalomra . . . s tulajdonképpen azt sem tudhattuk akkor még, hogy majd elüti a szerencsétlent az a kibaszott autó . . .

*

igen, nem is néha, most folyton az jár a fejemben (no jó, annyit azért beismerhetek, hogy tényleg a tegnapi eset kapcsán . . .), hogy azt kellett volna mondanom, úgy bele mikrofonba, bele az éterbe, hogy „nem akarom én hallgatni ezeket a faszágokat” . . .

De én marha, volt bennem annyi visszafogottság, hogy tekintettel voltam a rádióra . . .

No, ez is egy jó nagy faszág volt a részemről . . .

*

– Faszarágiság! . . .

*

Mindenki nyugodt . . .

Maradjon is az.

Csak anyám sürgeti a dolgot. Nem akarja a márkát euróra váltani, pedig ha nem sietünk, mégis muszáj lesz . . . Van még vagy két hete a márkának ebben a forgalomban, aztán a lámpa pirosra vált és megáll az útkereszteződés előtt, majd amikor újra indulna (az a végzetes éjfél után . . .), balra kanyarodik, megcsúszik a jeges úton, a sofőr a fékbe tapos, de hiába, a jeges úton ettől csak meginog a jármű, izé . . . akarom mondani . . . meginog az árfolyam . . . az autó az árokba csúszik, de ezzel még nincs vége, mert ahogy orra az árok szélébe ütközik, a lendülettől fordul egyet, csim-bumm, csatazaj, egy utolsót mordul, a befektetési alapoknak annyi . . .

Talán már két hétre sem rúg az ideje. Az utolsó rúgásait kell kihasználnunk, az utolsó rúgásaiban kell megkapaszkodnunk Spidermant mímelve, apróhirdetéseket böngészve – hogy négykeresítsük magunk . . . négykeresítse is a világ magamagát . . .

*

Ha már a pillanat rögzítve van, rögzítése ily egyszerűen megadatott, hogy sem falat fúrni, se éket verni nem kellett, és nem volt szükség semmilyen különleges beavatkozásra sem . . . csak egy lanyha, avagy lanyhuló mozdulat, s ahogy volt, akasztva van . . . akárha naptár, akárha családi fotó, akárha bekeretezett gyerekrajz, akárha bármi mulandó volna . . . egy év múlva cserélhető . . . egy újabb, még aktuálisabb családi

fényképre, melyen már csak te maradsz a régi, amúgy pedig mindenki kipotyogott mellőled, vagy te tetted lapátra . . .

mindegy is . . . a lényeg az, hogy Te maradtál . . .

olyan régi, ugyanolyan marha, amilyen mindig is voltál . . . ugyanolyan magányos, ugyanannyira egyedül . . . mint „vén cigány a siralomházban” . . .

unicumos pulyka

. . . és a pulykaméreg legbelül. Bár meglehet: a patkányméreg hatásosabb volna!

*

. . . tulajdonképpen!